

Duâda fiilî adım

Serkan Bey: “Bir arkadaşımın aram bozuktu. Düzelmeye için açıkçası hatalı olmadığım halde tam bir ay boyunca duâlar ettim. Duâmın kabul olmuş olabileceğine inanıp arkadaşımı aradım. Fakat cevap bile vermedi. Açıkçası ne yapmam gerektiğini bilmiyorum. Duâ halen ediyorum, ama kabul edileceği yönünde ümidim sarsıldı. Allah duâmı belki de başka türlü kabul etti, ama bir hadis-i şerifte Allah kabul etmeyeceği duâyaya devam şansı tanımaz deniyordu. Ne yapmam gerekiyor?”

DUÂNA KATRAN KAT

Duâlarımızın kabulü için, kavli duâmımız ile birlikte fiilî duâmımızı da eksik etmemeliyiz. Fiilî duâmımızın eksik olması demek aslında, Allah'ın isim ve unvanına başvurumuzun eksikliği demektir. Bu da duâlarımızın kabulünü geciktirir.¹

İnsan isteklerine iki şekilde ulaşır:

1- İsteddiği şeye doğru gider. İsteddiği şeyin olması için atması gereken adımı atar, yapması gereken işler varsa hakkını vererek yapar, fiilî olarak istediği şeyi elde etmeye çalışır.

2- İsteddiği şeye doğru gitmeye gücü yoksa birisinden yardım ister. Elimden tut der. Doğrudan Allah'tan yardım istiyorsa buna duâ diyoruz.

Bu ikincisi kavli duâyaya misaldir. Fakat ikincisini yapmak için birincisini yapmaktan âciz olması gerekir.

Gücümüz dâhilinde olan şeyleri bizzat fiilimizle yaparız. Bir işi fiilimizle yapmaya fiilî duâ diyoruz. Fiilî duâ mümkün olduğu halde yapılmaz ise, kavli duâdan fayda beklemek doğru olmaz. Peygamber Efendimiz (asm) duâ ettiği halde iyileşmediğini söyleyen birisine, “Duâna katran kat.” buyurmuştur. Adam bu Peygamber (asm)

sözünün verdiği işareti doğru anlamış, katrandan ilâç yapıp kullanınca şifa bulmuştur.

FİİLÎ ADIM ATALIM

Dargın arkadaşımızla barışmak için yapmamız gereken bir çok fiilî adım vardır. Bu adımları atarken kavli duâmızı da eksik etmeyiz. Ama sadece kavli duâ yapıp, atmamız gereken adımları atmazsak, hedefimize ulaşamayız. Sorumlusu da biz oluruz. Sonra dönüp bundan dolayı, duâm kabul olmadı diye Allah'ı itham etmemiz doğru olmaz.

Bu kırgınlığın temelinde inelim. Bizim mi kabahatimiz var, onun mu?

Bu iş bir kabahatla başlamış; ama iletişim hatalarıyla devam etmiş olmalı.

Dargınlıkların yüzde doksanı iletişim hatasıdır. Esasen dargınlık bir iletişim hatasıdır.

Genelde incir çekirdeğini doldurmayan bir şeyle başlar. İletişim hatalarıyla giderek bir çığ gibi büyür. Araya bazı dostların sözleri de girer. Bazı dostlar meseleyi boş yere kaşıyarak, bazıları da lâf taşıyarak kaş yapayım derken göz çıkarır ve meseleyi içinden çıkılmaz bir hale sokar.

Bu süreçleri bir bir gözden geçirelim. Öncelikle hatamızı görmeye çalışalım. Hatamız olmasa bile, karşı tarafı kıran davranışımızı gözden geçirelim.

Bizi kıran bir şey olmuşsa, biz kırılmaktan vazgeçelim. Onu bağışlayalım. Onu suçlamayalım. Yanlış anlaşılmiş bir husus varsa, bunu ortadan kaldıralım.

KENDİMİZE DÜŞENİ YAPALIM

Arkadaşımızla doğru iletişim kuralım. Gerekirse, bir hatâmız olmasa bile özür dileyelim.

Olmuyorsa biraz sabretmemiz gerekebilir. Çünkü zaman en iyi müfessirdir. Zaman tanımak arkadaşımıza da düşünme fırsatı verir. Çok fazla üstüne varmayalım, ama fırsat kollamaya devam edelim.

Bu süreçlerle üç gün çoktan geçmiş olabilir şüphesiz. Ama burada biz barışmakta öncü olmakla, ilk adımı atmakla inşallah rahmete daha yakın yerde duruyoruz demektir. Girişimimiz barışla sonuçlanmasa bile, eğer bir kusurumuz yoksa Allah katında vebal bizden gider.

Biz, içimizde olması muhtemel kin, gadr, kırgınlık gibi ne varsa boşaltalım, bitirelim, dargın arkadaşımızla tam kardeş olalım.

Bu ara tatlı dilli olmayı unutmayalım. Atalarımız, “Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır.” demişler. Peygamber Efendimiz de (asm), “Tatlı dil sadâkadır.” buyurmuştur.

Bu esnada kavli duâmızı yapmaya da devam edelim.

Kendimize düşen bunlar. Kendimize düşeni yapmaya gayret edelim. Fakat Allah'ın duâmızı kabul edip etmeyeceğini tecrübe eder gibi bir tavra girmeyelim.

Dipnot:

1- Sözler, s. 508